سینما

اکران فیلم «به وقت شام» حاتمی‌کیا در کره جنوبی و ژاپن

فیلم سینمایی «به وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا اواخر تابستان سال جاری در کشورهای کره‌جنوبی و ژاپن روی پرده می‌رود. به گزارش «وطن امروز»، فیلم سینمایی «به وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا در ابتدای راه اکران بین‌المللی، اواخر تابستان در کشورهای کره‌جنوبی و ژاپن به نمایش درخواهد آمد. این فیلم سینمایی که به ۳ زبان بین‌المللی ساخته شده است از سوی چندین کشور خریداری شده که در تازه‌ترین اکران خود در کره‌جنوبی و ژاپن روی پرده خواهد رفت. هادی حجازی‌فر و بابک حمیدیان بازیگران اصلی این فیلم هستند و به همراه آنها، جمعی از بازیگران سوری و لبنانی نیز در فیلم ایفای نقش می‌کنند. «به‌وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا و تهیه‌کنندگی محمد خزاعی با گذشت نزدیک به ۲ ماه از اکران در سینماهای تهران و شهرستان همچنان با استقبال مردم همراه است و توانسته در آستانه فروش ۱۳ میلیارد تومانی قرار گیرد.

تلویزیون

«بچه مهندس» جای «پدر» را گرفت

در حالی که پیش از این سریال «پدر» برای پخش از شبکه ۲ سیما در ماه مبارک رمضان در نظر گرفته شده بود، «بچه مهندس» جایگزین این سریال در شبکه دو شد. به گزارش فارس، پیش از این ۳ مجموعه تلویزیونی «سر دلبران»، «پدر» و «رهایم نکن» به ترتیب برای پخش از شبکه‌های یک، دو و سه در ماه مبارک رمضان در نظر گرفته شده بودند که هر ۳ اثر تقریبا از فضای ملودرام برخوردارند و هیچ‌کدام از آثار طنز نبودند. بنا بر این گزارش، این انتخاب‌ها در حالی صورت گرفته بود که پیش از این و طی دهه‌های گذشته آثار طنز در ماه مبارک رمضان از جمله آثار پربازدید به شمار می‌رفتند و با اعلام اسامی سریال‌های رمضان ۹۷ نیز اعتراض‌هایی نسبت به این انتخاب‌ها صورت گرفت که بر جای خالی طنز تاکید داشتند. در نهایت طی تصمیم جدید مدیران تلویزیون، سریال «پدر» به کارگردانی «بهرنگ توفیقی» از گردونه این انتخاب‌ها کنار رفت تا «بچه مهندس» به کارگردانی «علی غفاری» جایگزین آن در شبکه ۲ شود. سریال «بچه مهندس» که تعداد قسمت‌هایی بیشتر از پخش در ماه مبارک رمضان دارد، داستانی شیرین دارد و درباره پسر بچه‌ای است که در خانه خورشید بزرگ می‌شود.

سینمای جهان

«انتقام‌جویان» پنجمین فیلم پرفروش تاریخ سینما

«انتقام جویان: جنگ ابدیت» با فروش ۱/۶ میلیارد دلاری در گیشه جهانی به پنجمین فیلم پرفروش تمام دوره‌های تاریخ سینما تبدیل شد. به گزارش ایسنا، فیلم «انتقام‌جویان: جنگ ابدیت» به کارگردانی برادران «روسو» محصول استودیوی مارول کمپانی دیزنی که دنباله‌ای بر ۲ فیلم «انتقام‌جویان» و «انتقام‌جویان: عصر اولتران» است، در ادامه اکران جهانی خود ۶۱/۸ میلیون دلار در سینماهای آمریکای شمالی و کانادا فروخت و ۲۸۳ میلیون دلار نیز از محل بازارهای بین‌المللی کسب کرد و با رساندن مجموع فروش جهانی خود به ۱/۶ میلیارد دلار به عنوان پنجمین فیلم پرفروش سینمای جهان شناخته شد. این فیلم ابرقهرمانی در هفته میلادی که گذشت با آغاز اکران در سینماهای چین به فروش ۲۰۰ میلیون دلاری دست یافت و این فروش کمک قابل‌توجهی به ثبت این رکود جدید کرد. پیش از این رتبه پنجم فهرست پرفروش‌ترین فیلم‌های سینما در اختیار «انتقام‌جویان» قسمت اول از این مجموعه با ۱/۵۱۸ میلیارد دلار قرار داشت. در حال حاضر «آواتار» و «تایتانیک» از ساخته‌های «جیمز کامرون» به ترتیب با ۲/۷۸۷ میلیارد دلار و ۲/۱۸۷ میلیارد دلار در مکان‌های اول و دوم پرفروش‌ترین فیلم‌های سینما قرار دارند و رتبه سوم و چهارم نیز به «جنگ ستارگان: نیرو برمی‌خیزد» (۲/۰۶۸میلیارد دلار) و «دنیای ژوراسیک» (۱/۶۷۱ میلیارد دلار) اختصاص دارد. «انتقام‌جویان: جنگ ابدیت» سریع‌ترین فیلم در سینماست که به فروش یک میلیارد دلاری دست یافته است. این فیلم همچنین رکورددار فروش آغازین سینمای آمریکا و جهان نیز هست. «رابرت داونی جونیور»، «کریس همسورث»، «مارک رافلو»، «ریس ایوانز»،«اسکارلت جوهانسون»، «بندیکت کامبربچ»، «دان چیدل»، «تام هالند» و «چادویک بوزمن» از بازیگران اصلی فیلم «انتقام‌جویان: جنگ ابدیت» هستند.

گفت‌وگوی «وطن‌امروز» با سلیم غفوری، مدیر شبکه مستند

با همه کار می‌کنیم

■ مستندسازان زیادی در کشور بویژه خارج از تهران و بخشی هم در تهران وجود دارند که ناشناخته باقی‌مانده‌اند

■ رهبری فرمودند مخالف مستندهای اجتماعی نیستم، فقط سیاهنمایی نشود

■ پژوهش و قصه مهم‌ترین بخش‌های یک مستند خوب است

■ تلاش کردیم تنوع مخاطب داشته باشیم

احسان سالمی: وقتی خبر انتصاب سلیم غفوری به عنوان مدیر شبکه مستند سیما منتشر شد، بسیاری از مستندسازان کشور نسبت به آینده مستند در عرصه تلویزیون امیدوار شدند؛ تلویزیونی که خانه اصلی «مستند» است و حضور یک مدیر جوان اما باسابقه و خوشفکر در راس مدیریت شبکه مستند سیما می‌توانست مستند را به خانه اصلی‌اش بازگرداند. اتفاقی که با حضور غفوری در این شبکه محقق شد و ثمره آن نه‌تنها تقویت این شبکه، بلکه به طور کلی رشد و ارتقای کیفیت تولیدات مستند در کشور بود. به بهانه نزدیک شدن به آغاز سومین سال حضور غفوری در رأس مدیریت شبکه مستند به گفت‌وگو با او نشستیم تا از فراز و فرودهای مدیریت تنها شبکه تخصصی مستند تلویزیون برای‌مان بگوید.

***

■ خردادماه امسال دومین سال حضور شما در شبکه مستند به پایان می‌رسد. به نظر می‌رسد استقبال از شبکه مستند و تولیدات آن در این سال‌ها بیشتر شده است. شما آماری از میزان مخاطبان شبکه و تغییرات انجام شده در آن در این دو سال حضور در شبکه مستند سیما دارید؟

در ۲ سالی که گذشت براساس نظرسنجی‌هایی که مرکز افکارسنجی سازمان صداوسیما انجام داد، تقریبا تمام برنامه‌های شبکه مستند با رشد مخاطب روبه‌رو شده است. بعضی از برنامه‌های ما در حال حاضر تا ۳۷ درصد مخاطب دارد که مثلا قبل از این، مخاطب آنها روی ۲۵ درصد بود؛ برای مثال مستندهای حیات وحش خارجی که ما آن را پخش می‌کنیم، چنین وضعیتی دارد و سایر برنامه‌ها هم به همین شکل با افزایش مخاطب همراه شده است. این آماری که عرض می‌کنم مطابق با آخرین نظرسنجی‌های انجام شده است که در شهریورماه سال ۹۶ انجام شد و آمارگیری قبلی یک سال پیش از آن انجام شده بود. ما در شهریور ۹۵ تنها یک برنامه داشتیم که بالای ۱۰ درصد مخاطب داشت ولی در شهریور ۹۶، ۵ برنامه داشتیم که بالای ۱۰ درصد مخاطب داشت. این نشان می‌دهد بالاخره مخاطب شبکه افزایش خوب و قابل قبولی داشته است. گذشته از این، بازخوردهای عمومی که ما از جانب مخاطبان عام و تخصصی حوزه مستند داریم هم نشان‌دهنده توجه بیشتر مخاطبان به شبکه مستند است.

■ وضعیت برنامه‌های تولیدی شبکه و استقبال از آنها هم به همین شکل است که فرمودید؟

برنامه‌های تولیدی هم به همین منوال بوده است. مثلا برنامه «همسفر» ۳/۵ درصد مخاطب داشت ولی در این مدت به ۹/۵ درصد مخاطب رسیده است و در برنامه‌های تولیدی هم شاهد رشد مخاطب بودیم، البته نکته‌ای که باید در اینجا به آن اشاره کرد این است که به طور کلی برنامه‌های مستند با برنامه‌های سایر شبکه‌ها از برخی جهات تفاوت دارد. مثلا برنامه‌های شبکه‌های دیگر ممکن است چندین سال روی آنتن باشد ولی برنامه‌های مستند در بسیاری از موارد در مجموع بین ۱۰ تا ۱۵ قسمت است و در یک بازه زمانی محدود روی آنتن می‌رود. فقط تعداد محدودی از برنامه‌های شبکه در بازه زمانی طولانی روی آنتن می‌رود و این تفاوت در میزان مخاطب خودش را نشان می‌دهد. اما به طور کلی وقتی این تفاوت‌ها خود را در آن برنامه‌ها نشان می‌دهد، می‌توان به افزایش کلی میزان مخاطبان شبکه پی برد.

■ به عنوان کسی که سال‌ها سابقه حضور در عرصه مستندسازی را داشته در ابتدای قرار گرفتن در جایگاه مدیریت شبکه مستند، بیشتر چه نگرانی‌هایی داشتید؟

ما در عرصه رسانه‌ای رقبای بسیاری داریم؛ از شبکه‌های ماهواره‌ای و بستر فضای مجازی گرفته تا شبکه‌های اجتماعی که همه در حال تولید و ارائه محتوا هستند و هرکدام به نوعی می‌خواهند با تلویزیون رقابت کنند اما مهم این است که ما بتوانیم در این عرصه موفق باشیم و از رقبا پیشی بگیریم. بزرگ‌ترین نگرانی شاید همین بود که ما در فضای رسانه‌ای امروز چگونه می‌توانیم برنامه‌هایی تولید کنیم که هم مورد اقبال مخاطب قرار بگیرد، هم تاثیرگذار باشد، هم درست دیده شود و هم به هرحال با توجه به مسائل مالی که در عرصه فرهنگ وجود دارد بتوانیم با کمترین مشکل کار را جلو ببریم. مجموع اینها طبعا نگرانی‌هایی را در برداشته است.

■ رویکرد سازمان صداوسیما نسبت به شبکه مستند چه از لحاظ تأمین منابع مالی و چه از لحاظ حمایت معنوی از برنامه‌ها و تولیدات شبکه به چه صورت بود؟

بالاخره سازمان در این سال‌ها درگیر مشکلات مالی بوده و هست، با این همه نمی‌توان روند تولید را هم متوقف کرد. یک شبکه نیاز به تولید دارد تا بتواند خودش را سرپا نگه دارد و با مخاطبش ارتباط برقرار کند. سال ۹۵ این مسأله کمی با سختی پیش رفت ولی در سال ۹۶ کمی این شرایط بهتر شد که البته دلیل عمده آن این بود که ما در این سال منابعی را که در اختیار داشتیم به گونه‌ای مدیریت کردیم که بتوانیم کار را بهتر پیش ببریم. امیدواریم این شرایط در سال ۹۷ بهتر شود تا کمتر شرمنده مستندسازها شویم و بتوانیم در کنار به‌کارگیری مستندسازان بیشتری در شبکه، در تولید طرح‌ها و مسائلی که باید در ارتباط با آن کار تولید کنیم هم موفق ظاهر شویم.

■ درباره بازخورد مخاطبان صحبت کردیم اما درباره بازخورد مدیران سازمان کمتر صحبت شد. امروز جایگاه شبکه مستند در میان مدیران رسانه ملی به چه صورت است؟

به طور کلی به نظر می‌رسد رضایت نسبی از شبکه مستند در سازمان وجود دارد. هم به لحاظ افزایش مخاطب و هم به لحاظ تنوع موضوعی که شبکه مستند در حال ورود به آن است؛ البته افزایش سطح کیفی تولیدات شبکه هم در این زمینه موثر بوده است. خب! حتما تا نقطه مطلوب هم فاصله داریم. خود ما بهتر از هر کسی می‌دانیم که شبکه مستند می‌تواند خیلی بهتر از اینها بشود.

■ در مدتی که در شبکه مستند حضور داشتید در حوزه آموزش و استعدادیابی چه فعالیت‌هایی انجام دادید؟

ما در شبکه مستند به این جمع‌بندی رسیدیم که مستندسازان زیادی در سراسر کشور بویژه خارج از تهران و بخشی هم در تهران وجود دارند که هنوز ناشناخته باقی‌مانده‌اند و فضایی برای دیده شدن آثارشان وجود ندارد. جشنواره‌هایی که به شکل تخصصی برگزار می‌شود هم بیشتر معطوف به آثار مستندسازان حرفه‌ای است و البته خود جشنواره هم فضای محدودی برای اکران آثار دارد. به همین جهت به فکر طراحی جشنواره‌ای افتادیم که هم بتواند به دیده شدن آثار مستندسازان مختلف کمک کند و هم در کنار ایجاد تعامل بین مخاطبان با شبکه مستند، فضایی برای ظهور و بروز استعدادهای جدید مهیا کند تا بتدریج و با برنامه‌ریزی از آثار بعدی این استعدادها حمایت کنیم. جشنواره تلویزیونی مستند با این اهداف شکل گرفت و الحمدلله در ۴ فصلی که در دوره اول جشنواره برگزار شد نزدیک به ۸۰۰ اثر به دبیرخانه جشنواره رسید که از میان آنها نزدیک به ۱۶۰ اثر در شبکه مستند به نمایش درآمد و در ۲ بخش داوری مردمی و هیأت داوران کارشناسی جشنواره مورد ارزیابی قرار گرفت. خیلی از مستندسازانی که مجالی برای دیده شدن نداشتند، به مدد برگزاری این جشنواره فرصتی برای ارائه آثارشان پیدا کردند و در بین این مستندسازان، افراد توانمند و کاربلدی شناسایی شدند که همه از اتفاقات خوب این جشنواره محسوب می‌شد. دوره دوم این جشنواره ان‌شاءالله تابستان ۹۷ برگزار می‌شود و به جای ۴ فصل در قالب یک فصل و به صورت فشرده برگزار خواهد شد.

■ یکی از اتفاقات مثبتی که در دوره حضور شما در شبکه مستند به طور محسوسی احساس می‌شود، انقلابی‌تر شدن رویکرد شبکه مستند به لحاظ خروجی‌ها و آثار نمایش داده شده در آن است. ولی تا آنجا که اطلاع دارم ارتباط خوبی میان طیف‌های مختلف مستندسازان با سلایق و دیدگاه‌های متفاوت و شبکه مستند وجود دارد. خودتان دلیل این موضوع را چه می‌دانید؟

اعتقاد ما از زمانی که کار را در شبکه مستند آغاز کردیم این بود که شبکه مستند باید پایگاه و خانه اصلی مستندسازان کشور باشد و شبکه باید به طرق مختلف به مستندسازان کشور کمک کند. از همان ابتدا هم اعلام کردیم ما با همه طیف‌های مختلف مستندسازان کشور همکاری می‌کنیم الا آنجایی که فردی با اصل نظام و انقلاب و کشور در تعارض باشد و طبعا چنین کسی جایگاهی در رسانه رسمی کشور نخواهد داشت و البته تقریبا می‌توان گفت اغلب مستندسازانی که در داخل کشور فعالیت می‌کنند با اصل نظام و انقلاب مشکلی ندارند و بیشتر ممکن است در گرایش‌های سیاسی یا کم یا زیاد بودن انتقادات به برخی از موضوعات تفاوت داشته باشند. به همین دلیل هم توانستیم با مستندسازهای مختلف به طرق گوناگونی همکاری کنیم؛ از نمایش آثار مستندسازان گرفته تا تولید آثاری جدید همراه با آنها یا استفاده از مستندسازان در برنامه‌های مختلف شبکه. با اینکه ما چنانکه عرض کردم به لحاظ بودجه خیلی در شرایط دست پری قرار نداریم اما در عین حال تلاش‌مان همیشه این بوده که حرف مستندسازان را بشنویم و اگر مستندسازی طرح، ایده یا نظری داشته، در اتاق ما همیشه به روی آنها باز بوده است. به جرات می‌توانم بگویم که اگر کسی می‌خواسته پیش ما بیاید در عرض چند روز این امکان میسر شده و نشسته‌ایم و صحبت کرده‌ایم و حرف مستندسازان را شنیده‌ایم و اگر نقطه‌نظری داشته‌ایم گفته‌ایم و اگر کمکی از دست‌مان برمی‌آمده، دریغ نکرده‌ایم. به نظر من وظیفه یک مدیر رسانه‌ای این است که بتواند زوایای نگاه مختلفی را که افراد گوناگون دارند دریافت کند و بتواند آنها را درست منعکس کند. مثلا شاید یکی از مواردی که طیفی از اصحاب رسانه که مستندسازان هم شامل آنها می‌شوند همیشه درباره آن صحبت می‌کنند و نسبت به آن تصور اشتباه دارند این باشد که طیف انقلابی نسبت به موضوعات اجتماعی بی‌تفاوت است یا موافق ورود و پرداختن به این قبیل موضوعات نیست. در صورتی که یکی از موضوعاتی که ما در این مدت به طور جدی به آن پرداختیم، موضوعات و معضلات اجتماعی بود؛ منتها چگونه پرداختن به این موضوعات اجتماعی است که اهمیت دارد. در دیداری که مستندسازان با رهبر انقلاب داشتند، یکی از سوالاتی که در آنجا از رهبری پرسیده شد همین بود که آیا ما وارد موضوعات اجتماعی بشویم و در این زمینه مستند تولید کنیم؟ رهبری فرمودند: من مخالف پرداختن به موضوعات اجتماعی نیستم و حتما باید به این موضوعات پرداخته شود اما مهم این است به‌گونه‌ای به موضوعات اجتماعی نپردازید که فضا به شکل سیاه نشان داده شود و امید را از بین ببرد. نگاه ما هم به مستند اجتماعی همین بود، یعنی مستند اجتماعی به گونه‌ای ساخته نشود که در انتها مخاطب احساس بن‌بست و یأس بکند. درواقع مخاطب باید احساس کند که راه‌حلی برای این بحران وجود دارد و می‌شود با برنامه‌ریزی درست به آن راه‌حل رسید. ما با همین نگاه مستندهای اجتماعی زیادی را تامین و تولید کردیم که از شبکه پخش شد و با بازخوردهای مثبت و خوبی هم همراه بود. در موضوعات دیگر هم به همین شکل است و ما تلاش کردیم با همین نگاه به این موضوعات بپردازیم و الحمدلله در این زمینه موفق بودیم. اینکه شما می‌گویید از بیرون اینگونه دیده می‌شود که ما با همه طیف‌های مستندسازان کار می‌کنیم که در حقیقت هم همین‌گونه است، به نظرم بیش از همه به همین رویکردهایی که عرض کردم بازمی‌گردد.

■ نسبت شبکه مستند با رویدادهای حرفه‌ای حوزه مستند مثل جشنواره‌های حقیقت و عمار و سایر جشنواره‌های هنری و فرهنگی چیست؟ این سؤال را هم ناظر بر پوشش این رویدادها و افزایش ضریب رسانه‌ای آنها می‌پرسم و هم از جهت اثرگذاری بر آنها.

در ارتباط با رویدادهای اصلی فضای مستند کشور مثل سینما حقیقت یا جشنواره عمار، وظیفه خودمان می‌دانیم که به این رویدادها به اندازه توان خودمان بپردازیم و به آنها ضریب بدهیم. ما هم برای سینما حقیقت، هم عمار و هم برخی دیگر از جشنواره‌هایی که بخش ویژه‌ای برای مستند دارند، هر ساله در جدول پخش‌مان فضای ویژه‌ای باز می‌کنیم و در این ویژه‌برنامه‌ها هم به معرفی فیلمسازان و آثارشان می‌پردازیم و هم فضای جشنواره و اخبار و رویدادهای پیرامون را منعکس می‌کنیم. این اتفاق هم تعامل و مشارکت با آن جشنواره را بیشتر می‌کند و هم مخاطبان شبکه با این جشنواره‌ها بیشتر آشنا می‌شوند، ضمن اینکه ما در طول سال هم با برگزارکنندگان این جشنواره‌ها تعامل داریم. مثلا درباره مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، ما براساس تفاهمنامه‌ای که با آنها داریم، آثار تولید شده در این مرکز را دریافت و در باکس سینماحقیقت شبکه مستند پخش می‌کنیم. در ارتباط با جشنواره مردمی فیلم عمار هم به همین صورت است. در واقع این را یکی از وظایف خودمان می‌دانیم که به دیده شدن آثار مستندسازانی که در این جشنواره‌ها اثر دارند، کمک کنیم، ضمن اینکه در شناسایی و رصد آثار هم از این جشنواره‌ها کمک می‌گیریم.

■ پیش از حضور شما در شبکه مستند، آثار بسیاری بود که تلویزیون به دلایل مختلفی سراغ پخش آنها نمی‌رفت اما در دوره شما مستندهای مختلفی پخش شد که شاید بسیاری هیچ‌گاه تصور نمی‌کردند شرایط پخش آنها در تلویزیون فراهم شود. این مسیر چگونه هموار شد؟

به نظرم بخش زیادی از این موضوع به نحوه بسته‌بندی و ارائه این موضوعات بازمی‌گردد. یعنی شاید خیلی از این مستندهایی را که شما می‌گویید ما هم نمی‌توانستیم در حالت عادی نمایش دهیم، اما سعی کردیم این مستندها را در قالب نمایش و نقد پخش کنیم تا در آن بسته‌بندی که برای کار می‌بینیم، موضوع را بازتر کنیم تا شرایط برای پخش اثر مهیاتر شود. با همین نیت هم بود که برنامه «به اضافه مستند» را در شبکه ایجاد کردیم تا این مستندها را پخش و در کنار آن هم نقد کنیم، ضمن اینکه جا دارد از مساعدت‌های ریاست محترم سازمان و معاونت محترم سیما هم تشکر کنم که در این مدت برای پخش بسیاری از این مستندها مساعدت کردند تا ما بتوانیم این آثار را پخش کنیم. به هر حال بسیاری از این مستندها در خارج از تلویزیون پخش و بازخوردهای آنها تا حدی مشخص شده بود، به همین دلیل پخش آنها از تلویزیون نیز نمی‌توانست مانعی داشته باشد، کما اینکه بسیاری از این کارها وقتی پخش شد، بازخوردهای منفی زیادی نداشت؛ هر چند بالاخره هر کاری ممکن است مخالفانی نیز داشته باشد اما در هر صورت مهم این است ما بتوانیم در یک بسته‌بندی درست و مشخص این آثار را برای مخاطب ارائه کنیم.

■ یکی از حواشی ایجاد شده در دوره حضور شما در شبکه مستند مربوط به پخش چند مستند تاریخی در ارتباط با دوره پهلوی بود. اصولا پرداختن به تاریخ بویژه تاریخی که خیلی از آن فاصله نگرفته‌ایم، چون باعث ایجاد حس نوستالژی می‌شود ممکن است در صورت عدم توجه به ظرافت‌های لازم برای مستندسازی، نتیجه عکس بدهد. شما تا چه اندازه این گزاره را قبول دارید و فکر می‌کنید باید چه تدبیری برای مواجهه با آن اندیشید؟

اصولا هر کاری اگر درست طراحی نشود، می‌تواند نتیجه عکس بدهد. نه فقط در ارتباط با این چند مستند تاریخی بلکه در ارتباط با مستندهای اجتماعی یا آثاری که ما آنها را با عنوان «نقد درون‌گفتمانی» می‌شناسیم هم به همین شکل است. چنانچه یک مستند تاریخی سیاستگذاری درست و پرداخت صحیحی نداشته باشد، می‌تواند نتیجه عکس داشته باشد. اصل این نکته درست است و باید درباره تولید هر مستندی این نکته را در نظر گرفت، بویژه در ارتباط با موضوعاتی که مساله‌محور است باید با وسواس بیشتری به آنها پرداخت. من این نکته را قبول دارم و اصل این حرف که باید با وسواس به مستندهای اینچنینی از جمله مستندهای تاریخی پرداخت به نظرم حرف درستی است.

■ اگر به عقب بازگردید بازهم آن مستندهای تاریخ پهلوی را پخش می‌کنید؟

واقعیت این است که نمی‌شود در ارتباط با هیچ‌کاری اینگونه صحبت کرد. هر کاری را باید در بستر زمانی خودش دید. این آثار در آن بستر زمانی پخش شد و موافقان و مخالفان خاص خودش را داشت و به نظرم اتخاذ هر تصمیمی بستگی به همان بستر زمانی دارد.

■ یکی از برنامه‌های موفق شبکه مستند که شما هم در صحبت‌های‌تان به آن اشاره کردید، برنامه «به اضافه مستند» است. قبل از دوره حضور شما هم برنامه‌هایی مشابه آن همچون «شب‌های مستند» توسط چهره‌هایی مثل آقای سعید قطبی‌زاده اجرا می‌شد اما در این دوره تولید و اجرای برنامه به نیروهای جوان و انقلابی سپرده شده است. آماری از میزان مخاطبان این برنامه و نمونه‌های قبلی مثل «شب‌های مستند» دارید؟

راجع به برنامه‌های قبلی چون در دوره‌ای که ما آمدیم روی آنتن نبود، بازخوردی نداشتیم ولی راجع به برنامه «به اضافه مستند» با توجه به بازخوردهایی که ما داشتیم، می‌توان گفت که برنامه مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است. من کمتر مستندسازی را دیده‌ام که این برنامه را نبیند و پیگیری نکند و در بین مخاطبان عمومی هم استقبال خوبی از این برنامه شکل گرفته است، البته این موضوع طبعا به مستندی که در آن هفته پخش می‌شود هم بستگی دارد که میزان استقبال از آن تا چه اندازه باشد اما به طور کلی می‌توانم بگویم برنامه «به اضافه مستند» جایگاه خودش را پیدا کرده و مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است.

■ شما به عنوان کسی که هم در عرصه تولید و هم در عرصه مدیریت مستند حضور داشتید، مهم‌ترین مشکلات فعلی مستندسازی و مستندسازان در کشور را چه می‌دانید؟

به نظرم یکی از مهم‌ترین چیزهایی که واقعا باید به آن توجه شود، بحث «پژوهش» است. وقتی مستندی پژوهش خوبی داشته باشد و تیم پژوهشی کار، وقت و انرژی کافی را در بخش پژوهشی بگذارند، آن مستند خیلی خوب دیده می‌شود. کما اینکه مستندهایی که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است، همه از این ویژگی برخوردار بوده است، البته خوشبختانه در این سال‌ها توجه مستندسازهای ما به بحث «پژوهش» بیشتر شده است ولی این میزان کافی نیست. نکته بعدی در ارتباط با مستندهای قصه‌گو است؛ مستندهایی که در فرم خود به سمت قصه‌گویی رفتند و این کار را بخوبی انجام دادند، بیشتر توسط مخاطبان دیده شدند. یعنی اگر مستندی در محتوا پژوهش خوبی داشته باشد و در فرم بتواند بخوبی قصه‌گویی کند، می‌تواند شانس بیشتر دیده شدن توسط مخاطبان را داشته باشد. اما در ارتباط با مشکلات مستندسازان باید بگویم که یکی از بزرگ‌ترین آنها مباحث مربوط به پشتیبانی است. یعنی علاوه بر تلویزیون، در اغلب مجموعه‌های فرهنگی بودجه‌های مربوط به مستند محدودتر شده است که این کار را برای مستندسازان سخت‌تر کرده است. من در پایان دوست دارم به همه مستندسازان کشور بگویم که شبکه مستند را خانه خودشان بدانند تا شبکه مستند بتواند با حمایت و کمک همه مستندسازان کشور به جایگاه اصلی خودش برسد.

از همان ابتدا اعلام کردیم که با همه طیف‌های مختلف مستندسازان کشور همکاری می‌کنیم الا آنجایی که فردی با اصل نظام و انقلاب و کشور در تعارض باشد و البته تقریبا می‌توان گفت اغلب مستندسازانی که در داخل کشور فعالیت می‌کنند با اصل نظام و انقلاب مشکلی ندارند و بیشتر ممکن است در گرایش‌های سیاسی تفاوت داشته باشند

در دیداری که مستندسازان با رهبر انقلاب داشتند، یکی از سوالاتی که از رهبری پرسیده شد این بود که آیا ما وارد موضوعات اجتماعی بشویم و در این زمینه مستند تولید کنیم؟ رهبری فرمودند: من مخالف پرداختن به موضوعات اجتماعی نیستم اما مهم این است به‌گونه‌ای به موضوعات اجتماعی نپردازید که فضا به شکل سیاه نشان داده شود و امید را از بین ببرد